

Werken als Sociaal Psychiatrisch Verpleegkundige (SPV) bij de polikliniek van Gastenhof

Bij de polikliniek van Gastenhof stap je in een wereld die draait om intensieve behandeling. Waar op andere locaties begeleiding vaak centraal staat, ligt hier de focus op specialistische zorg voor jongeren tot 21 jaar met een licht verstandelijke beperking (LVB) en psychiatrische problematiek. Daarbij kijken we niet alleen naar de jongere, maar nemen het hele systeem – ouders, opvoeders, scholen en zorginstanties – mee in het traject. Hans van Baarsen en Alette Minheere zijn beide werkzaam als SPV-er bij de polikliniek en delen hun ervaringen.

De rol van een Sociaal Psychiatrisch Verpleegkundige (SPV)

Als SPV-er ben je een essentiële schakel in het behandelproces. Je begint vaak met de screening van nieuwe aanmeldingen: past deze jongere bij de poli en zo ja, welke specialist kan de beste zorg bieden? Je voert intakegesprekken en bespreekt welke behandeling het best zou passen. In het begin ben je erg actief betrokken: je maakt je actief deel uit van de behandeling deels psychiatrisch, deels systemisch en coördinerend. Gedurende het behandelverloop kan het zijn dat andere behandelaren een deel van de behandeling verder ondersteunen dan wel overnemen.

Het werken met deze doelgroep vraagt om een andere invalshoek dan in de reguliere GGZ, vertelt Hans van Baarsen. "Ik heb zelf jarenlang in de psychiatrie gewerkt, en hier staan psychiatrische stoornissen centraal, terwijl bij ons de verstandelijke beperking centraal staat in combinatie met gedragsproblemen en/ of psychiatrische problematiek".

Dit vraagt om een specifieke aanpak. "Toen ik hier begon, moest ik echt wennen aan het afzetten van mijn 'GGZ-bril'. Waar ik eerst dacht in psychiatrische problematiek, ontdekte ik dat het bij deze jongeren vaak draait om onvermogen. Vaak ook bij de omgeving die niet weet hoe om te gaan met het kind of jongere. Dat betekende dat ik mijn aanpak moest aanpassen en systemischer moest kijken, je komt vrijwel direct in contact met gezinnen, familie en scholen," vertelt Hans van Baarsen.

Samenwerken en systemisch werken

Wat de poli bijzonder maakt, is de nauwe samenwerking met het netwerk rondom het kind. Ouders en opvoeders worden actief betrokken, zodat iedereen 'dezelfde taal' spreekt en de jongere thuis, op school of bij andere betrokken organisatie beter ondersteund wordt. Ook helpen we ouders leren omgaan met de uitdagingen in de opvoeding van een kind met LVB. Door onze ervaring uit de psychiatrie kunnen we ook bijdragen aan het vergroten van psychiatrische kennis binnen het team. Denk aan thema's als suïcidepreventie, het behandelen en omgaan met bv ADHD of autisme en het opvolgen van medicatie die door psychiaters is voorgeschreven. Er heerst een veilige en open sfeer, waarin volop ruimte is om advies vragen en te sparren met collega's.

Waarom werken op de poli?

In de gehandicaptenzorg werken was zowel voor Hans als Alette niet hun eerste keuze. Alette: "Ik had een beeld bij de VG-zorg: minder interessant, niet echt iets voor mij met een nadruk op begeleiden en weinig behandelen. Maar toen ik hier begon, ontdekte ik dat ik mijn verwachtingen moest bijstellen. De dynamiek is anders, maar minstens zo boeiend. Ook

is het werken in de polikliniek minder hectisch dan in de GGZ: er is geen crisisdienst en cliënten komen vrijwillig. Dat betekent dat je werkt met gemotiveerde jongeren en hun ouders. De vrijheid om je eigen (flexibel) tijd in te delen en het vertrouwen in elkaar maken het werken hier bijzonder. Het voelt als een warm nest. Iedereen neemt zijn verantwoordelijkheid en dat maakt dat ik hier helemaal op mijn plek zit."